

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. D. Thomæ Delbene Marvbiensis, Clerici Regvlaris,
Sacrae Theologiae Professoris ... De Immvnitare, Et
Ivrisdictione Ecclesiastica**

Bene, Thomas del

Lugduni, 1674

P

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98676](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98676)

Decima: Confert ordines generales vtriptimum in quadam Capella sui palatii, & si quando illos in Cathedrali confert, id est in Capella remota, & obscura, nullâ præcedente intimatione, nec vocatis aliquibus Canonicis, facit contra formam capitis 18. quod incipit, *Ordines, sess. 23. de reformat.*

Sacra Congregationis Cardinalium ad prepositas petitiones responsu.

Ad primum, & secundum S. Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum respondet pro collatione, aut institutione Ecclesiarum, & præsertim curatarum, Cancellarium posse in singulis accipere mercedem suo labori conuenientem; quod tamen scriptura, sigillo, & cæteris omnibus computatis, vnum aureum non excedat, & dummodò ipsi Cancellario salarium nullum pro suo officio exercendo constitutum sit, & ex pecunia, quam accipiet, nihil prorsus emolumenti collatores, aut institutores vllomodo directè, vel indirectè percipiant.

Ad tertium, nihil exigendum pro dimissoriis, commendatiis, aut testimonialibus literis, iuxta citatam sessionem 21. Concilij eiusdem.

Ad quartum, de literis publicatoriis id prohiberi *eodem cap. 1. sess. 21. vers. Nec alia quacunque de causa.*

Ad quintum, gratis oportere concedi huiusmodi licentias, iuxta caput 15. *sess. 23.*

Ad sextum, pro dispensationibus matrimonialibus non licere Episcopo, vel eius Vicario quicquam accipere, nec ratione taxæ, etiam ex immemorabili consuetudine, nec ratione sigilli, vel alicuius alterius rei. Quapropter decretum illud, quod solet poni in literis dispensationum matrimonialium, vt nihil muneris, vel præmij spontè accipi possit pro illarum executione, ita intelligendum est, vt neque Ordinarius ipse, nec Vicarius eius quicquam pro mercede laboris, quem ea in re susciperent, capere possent: Notarius verò pro examine testium quartam partem aurei, seu ducati licitè recipere posse.

Ad septimum, non debere examinatores occasione examinis ad Parochiales Ecclesias quicquam accipere, alioquin puniendos arbitrio Ordinarij.

Ad octauum de donatio in ingressu, respondet istam consuetudinem esse sublatam per Concilium, *cap. 14. sess. 24.*

Ad nonum, non debere censuras infligi, nisi seruata formâ capitis 3. *sess. 25.*

Ad decimum, sacrorum Ordinum collationes in Cathedrali Ecclesia, vocatis, & præsentibus ad id Ecclesiæ Canonicis, publicè celebrari debere, iuxta caput 8. *sess. 23.* Hæc leguntur apud ipsum P. Delbene in tract. quem de iuramento inscripsit, *cap. 3. dub. 31. per totam*, vbi etiam ad hanc rem alia scitu dignissima.

Non debet admitti, neque à collectore, vel Nuncio appellatio illorum, qui à suo Episcopo reiecti sunt tanquam inhabiles, multò minùs eis dimissoriæ dari. S. Congr. Episc. 16. Nouembris 1621.

Non denegantur ordines ex eo, quod quis fuit Iudex, si nullam incurrit irregularitatem. S. Congr. Episc. in Squillacensi, 15. Nouembris 1626.

In defectum alterius probationis Ordines suscepti probantur per iuramentum. S. Congr. Episc. in Reatina, 15. Decembris 1597. & in Camerensi, 5. Aprilis 1604. & in Andrianensi, 4. Maij; & in Perusina, 17. Maij eiusdem anni.

Maximè quando quis amisit testimoniales ordinum, quos ipse diu exercuit. S. Congr. Episc. in Placentina, 8. Maij 1581.

Et si testimoniales essent Ordinum Sacerdotio inferiorum,

poterunt examinari qui fortè viderunt eum ordinari, vel ipsas testimoniales, ac obtinere copias examinis attestatorum. S. Congr. Episc. in Auximana, 28. Augusti 1589.

Et dum Regulares, siue etiam subditi Congregationum approbatarum presbyterorum secularium, asserunt testimoniales superiorum suorum de Ordinibus susceptis, Ordinarius eos ad ostendendum originalia compellere non debet. S. Congr. Episc. in Ianuensi, 16. Aprilis 1597.

Pro patrimonio de quo est dubium, an sit validum, vel sufficiens, potest recipi fideiussor, non verò pro eo, quod est certum, non esse validum, vel sufficiens. S. Congr. Episc. in Eugubina, 22. Maij 1590.

Vrbani VIII. constitutione 33. *Securis*, confirmans constitutionem Clementis IV. addidit, vt tam vltimontani, quam alij quicunque ex quouis loco extra Italiam oriundi non possint Ordines, neque primam Tonsuram recipere in Italia, nisi cum dimissoriis sui Episcopi recognitis, & approbatis à Nuncio Apostolico illius Regionis, & recognitis & approbatis Romæ à Vicario vrbis.

Ordinarius.

Ordinarij locorum inquitant in exemptis delinquentes, si illos superiores eorum punire negligunt. Leo X. constitutione 10. *Regimini*, 4. non. Maij 1515.

Ordinarij Ecclesiastici priuatim quoad seculares Iudices causas criminales Clericorum merè Ecclesiasticas cognoscunt. Pius IV. constitutione 52. Et si cuncta, 10. Aprilis 1562.

Ordinarius iurisdictioni Græci subiiciuntur circa ea, quæ ad Dei cultum, & Sacramentorum pertinent administrationem. Pius IV. Const. 74. *Romanus*, 16. Februarij 1564.

Ordinarij iurisdictioni subest nouum Religiosorum Monasterium, in quo inter alia saltem duodecim alij non possunt Religiosi. Vrbani VIII. *const. 43. §. 14.* Vide *Episcopos.*

Habet iurisdictionem in exemptos quoad causas ciuiles viduarum, & miserabilium personarum, etiam in Regulares extra claustra degentes, & etiam in claustrales, si certum Iudicem sibi ab Apostolica Sede deputatum in partibus non habeant. Concil. Trid. *sess. 7. de reformat. cap. 14.*

Onera Cameralia.

Ecclesiastici non tenentur ad onera Cameralia, supposita illorum quasi possessione. Die 5. Februarij 1630. in Nucerna: *lib. 2. decr. Paul. fol. 26.*

Seruandum est decretum Clementis VIII. in fauorem Ecclesiasticorum, non soluendi subsidium triennale, & alia onera Cameralia, Die 22. Decembris 1621. in Balneoregiensi: *lib. 2. decr. Paul. fol. 108.*

P

Palafrenarius.

Palafrenarius Episcopi gaudet priuilegio fori, etiam pro delictis entra Diocesim commissis. Die 15. Februarij 1656. in Recanatiensi: *lib. 5. decr. Paul. fol. 88. a tergo.*

Palatium.

Palatium Episcopi, quamvis locatum, gaudet immunitate Ecclesiastica. Die 16. Decembris 1666. in Aquinatenſi: *lib. decr. Altoniti, fol. 30.*

Patentati.

Patentati ab Episcopo simpliciter non gaudent privilegio fori. Die 20. Ianuarij 1654. in Forosempromienſi: *lib. 5. decr. Paul. fol. 30. a tergo.*
 Patentati à S. officio eximuntur à reprefaliis. Die 27. Septembris 1646. in Perufina, *in regeſto.*

Patrimonium.

Ordinati ad titulum patrimonij gaudent exemptione pro ſufficienti titulo. Die 19. Iulij 1624. in Potentina, *in regeſto ſcripturarum veterum, fol. 30.*
 Patrimonium ſacerdotum gaudet exemptione à gabellis. Die 24. Martij 1627. in Camerinenſi: *lib. 1. decr. Paul. fol. 42.*
 Bona patrimonij Clericorum ſunt etiam exempta ab oneribus Cameralibus, *ibidem.* Camerinenſis, die 7. Octobris 1631. in Romana: *lib. 2. decr. Paul. fol. 93.*
 Bona, ad quorum titulum Clericus eſt ordinatus, gaudent exemptionibus, etiam poſt adeptum beneficium, niſi fuerit ſubrogatum in locum patrimonij. Die 11. Ianuarij 1633. in Firmana, *ibidem fol. 147.*
 Bona patrimonij Clericaliſ non poſſunt conſiſcari. Die 13. Iunij 1640. in Mutinenſi: *lib. 3. decr. Paul. fol. 20.*
 Patrimonium Clerici eſt exemptum ad inſtar bonorum Eccleſiaſticorum. S. Congr. Episc. in Tricaricenſi, 14. Nouembris 1603.
 Patrimonium donatum per parentes ea conditione, vt filius vſumfructum habeat interim dum beneficium aliquod, aut bona alia ad eius congruam ſuſtentationem ſufficientia acquirat, eſt ſufficientiſ, & ad illius titulum poteſt ordinari. S. Congr. Episc. in Eugubina, 22. Maij 1590.
 Patrimonium Clerici, ad cuius titulum fuit ad ſacros Ordines promotus, non poteſt capi in executionem, ob illata vulnera alicui, ad reſcindingas curationis expenſas à Iudice condemnatus, etiamſi nihil aliud præterea poſſideat, quia eius alienatio interdicta eſt decreto Concilij, *cap. 2. ſeſſ. 21. de reſor.* S. Congr. Concilij ſub die 5. Februarij 1604.
 Patrimonium aſſignatum Clericis à conſanguineis cum clauſula, donec fuerit de beneficio prouiſus, &c. non comprehendit officium Organiftæ, & Magiſtri Capellæ. S. Congr. Concilij, 26. Iunij 1621.
 Patrimonij examen pertinet ad Episcopum priuatiue quoad alios. S. Congr. Concilij in Placentina, 16. Martij 1630.
 Patrimonium an tale ſit, quod ſufficiat, relinquitur arbitrio Ordinarij, propter diuerſitatem locorum, cum in vno loco ſufficiat, quod in alio non erit ſufficientiſ. S. Congr. Concilij, teſte Armendariz *in addit. ad recopil. leg. Nouar. lib. 2. tit. 8. l. 1. de patrim. n. 8.*

Paſcua animalium.

Eccleſiaſtici quoad paſcua animalium non ſunt ſubiecti ſtatutis Communitatis. Die 13. Iulij 1637. in Firmana: *lib. 3. decr. Paul. fol. 37.*
 Paſcua reducenda ſunt pro Eccleſiaſticis in priſtinum

ſtatum libertatis. Die 26. Iunij 1628. in Ferentina: *lib. 1. decr. Paul. fol. 97.*

Parochialia iura.

Parochialia iura vſurpantes incurrunt in excommunicationem Papæ reſeruatam, latam in Bulla Cœnæ Domini, & in Concilio Tridentino.

Pauper.

Pauperes miſerabiles conuenire poſſunt debitores ſuos coram Episcopo. Die 18. Nouembris 1653. in Maccarenſi: *lib. 5. decr. Paul. fol. 25. a tergo.*
 Pauperum cadauera gratis ſepeliri debent. S. Congr. Episc. in Caſſanenſi, 5. Maij 1617.
 Pauperibus, qui pro feſtis diebus turi commorantur, perſciti debet, vt diebus feſtis ſuos contractus facere poſſint. S. Congregatio Episcoporum & Regularium, in vna Gallipolitana, ſub die 26. Iunij 1590. Excepe Feſta ſolemnizata, & contractus, in quibus decretum Iudicis requiritur. Eadem S. Congr. 23. Aug. 1658.
 Pauperum virginis debitor compellitur ad ſoluendum. Die 6. Nouembris 1634. in Sabinenſi: *lib. 2. decr. Paul. fol. 207. a tergo.*
 Relictum pauperibus dicitur relictum ad pias cauſas, quia bona pauperum æquiparantur bonis Eccleſiaſticorum, adeo quod ſi relinquatur aliquid diuiti putato pauperi, exiſtimabitur relictum ad pias cauſas quoad relinquentem, etſi quoad eum, cui relinquitur, habeatur pro non ſcripto, *l. cum quam 15. C. de fideic.*

Parochus.

Parochi domus gaudet immunitate, etiamſi non ad hæreat Eccleſiæ. S. Congr. Immunit. 10. Decembris 1658.
 Parochus eſt manutenendus in poſſeſſione exigendi decimas ratione prædiorum acquiſitorum per Regulares, donec doceat de ſufficienti priuilegio. S. Congr. Concilij, 13. Aprilis 1630.
 Parochi defunctorum in Regularibus Eccleſiis humanorum corpora vſque ad eaſdem Eccleſias aſſociare, ac etiam in illis permanere poſſunt, abſque tamen eo quod in officio decantando vllatenus ſe intromittant, niſi contraria adſit conſuetudo. S. Congr. Episc. 6. Iulij 1615.

Patronus.

Patronus debet manuteneri in quaſi poſſeſſione tenendi in Eccleſia ſua inſignia. S. Congr. Episc. in Sarzanenſi, 17. Septembris 1601. & 4. Septembris 1602.
 Patronus non poteſt tenere clauſes ſuz Capellæ. S. Congr. Episc. in Ianuenſi, 18. Martij 1578.
 Patroni poſſunt, ſi ad eos ſpectat præſentatio alicuius beneficij per concubinum detenti, vel alij laici parochiani pro ſuo intereſſe, qui ab eo percipiunt ſacramenta, eum accuſare, quinimò poteſt Ordinarius procedere contra ipſos, prout de iure, non ſpectatâ formâ Concilij *ſeſſ. 25. c. 14. de reſ. S. Congr. Concil. teſte Garz. de benef. p. 11. c. 10. n. 186.*

Pax.

Pacem cum alio facere nemo compellitur, cum ſufficiat in foro conſcientiæ iniuriam remittere. S. Congr. Episc. in Caëtana, 15. Nouembris 1588.
 Pax, & thus Domino loci dandum eſt iuxta formam libri

libri Cæremonialis. S. Congr. Rit. 4. Martij 1606.
Pax non debet dari Domino loci, & alijs laicis, nisi post datam pacem omnibus de Choro; & tunc datur non à beneficiato, sed ab aliquo ministro coram induto, non cum osculo, sed cum instrumento. S. Congr. Rituum in Calaguritana, 5. Iulij 1614. & in Pacensi, 21. Martij 1609.

Pax mulieribus non datur. S. Congr. Rituum in Lucerna, 3. Iunij 1617. & aliquando remittitur arbitrio Episcopi. Eadem S. Congr. in Pacensi, 28. Ianuarij 1612.

Pacis osculum nulli, nec etiam Præsidenti, vel Consiliariis Regis dandum est ante Episcopum. S. Congr. Rituum in Granatensi, 9. Maij 1606.

Pacis osculum viris Ecclesiasticis in Clero sedentibus, non cum instrumento, sed cum osculo oris dandum est. S. Congr. Rituum in Messanensi, sub die 8. Iulij 1602.

Pæna.

Gubernator Cannariæ ob violationem Immunitatis Ecclesiasticæ priuatur officio, & declaratur inhabilis ad triennium. Die 22. Ianuarij 1627. in Assisensi: lib. 1. decr. Paul. fol. 33. à tergo.

Duo Vicarij, & nonnulli Patres Theatini puniuntur ob non partitionem. Die 22. Ianuarij 1627. in Lycienfi, ibidem, fol. 34.

Auditor Beneuenti acriter reprehenditur, & punitur pœna salutari. Die 7. Maij 1630. in Beneuentana: lib. 2. decr. Paul. fol. 39.

Vicarius Volaterranæ punitur, eo quod neglexerit defensionem immunitatis Ecclesiasticæ. Die 7. Maij 1630. in Florentina, ibidem fol. 41. à tergo.

Pœna pecuniaria non est imponenda ab Episcopis. Die 17. Iunij 1631. in Cauensi: lib. 2. decr. Paul. fol. 80. in Terracinenfi, die 17. Iunij 1631. ibidem, fol. 81. à tergo.

Condemnati ad soluendum aliquam pœnam pecuniariam, audiri non debent, nisi factò de ea publico deposito. S. Congr. Episc. in Messanensi, 18. Octobris 1603.

Vnde debet fieri depositarius multarum. S. Congr. Episc. in Ostunensi, 3. Septembris 1577. & in Spoletana, 15. Octobris 1580. & in Andriensi, 6. Augusti 1602. & 17. Februarij 1645.

Qui cautionem præstet de bene administrando, expendat cum mandato subscripto ab Ordinario, & reddat rationem in fine anni coram Ordinario, & duobus Capitularibus. S. Congr. Episc. 6. Septembris 1652. & 17. Februarij 1645.

Quorum Canonicorum alter eligatur ab Episcopo, alter à Capitulo. S. Congr. Episc. 20. Nouembris 1654.

Nec vilo modo pecunia multarum teneatur ab Ordinario. S. Congr. Episc. 10. Septembris 1596.

Ordinarius abstinere debet à pœnis pecuniariis contra Regulares. S. Congr. 29. Septembris 1645.

Pœna violentum clausuram contra mulieres ingredientem monasteria Monialium, etiam cum licentia, nisi interuenerit eorum consensus capitulariter, & per secreta suffragia. Urbanus VIII. Constitutione 29. §. Sacrosanctum, 27. Octobris 1624.

Pensionarius.

Pensionarius censetur beneficiatus, & gaudet priuilegio fori. Die 20. Februarij 1652. in Perulina: lib. 4. decr. Paul. fol. 175. à tergo.

Si Rector reuera non potest instaurare Ecclesiam ex fructibus, cogendus est supplere pensionarius, non

obstante aliqua sua præensione in contrarium. S. Congregatio Episcoporum, 16. Iulij, & 7. Septembris 1580.

Pensio.

Pensionem obtinens habetur pro Clerico beneficiato ad effectum priuilegij. S. Congr. Concilij, sub die 18. Decembris 1595.

Proposito dubio ex speciali rescripto S. D. N. in Congregatione S. R. E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præfecta, an & quomodo procedendum sit ad pœnam interdicti, vel suspensionis contra Episcopos, Archiepiscopos, & Patriarchas morosos in solutione pensionum auctoritate Apostolica referuatarum, attento capite *Quia periculosum, de sent. excom. in 6.*

Eminentissimi Patres, re sæpius perpensâ, ac sedulò examinâtâ, in hanc deuenerunt sententiam, vt firmis remanentibus clausulis in literis Apostolicis referuationis pensionum huiusmodi apponi solitis, & citra præiudicium mandatorum relaxatorum ab Auditore Camera, & eorum legitimæ executionis, ac iurisdictionis eiusdem Auditoris Camera, postquam legitimè constiterit, etiam extra iudicialiter, quod executio realis fieri, vel consummari non possit dolo Episcopi debitoris, vel ob occultationem fructuum, vel ob subtractionem pignorum, vel etiam ob impedimentum laicalis potestatis, antequam deueniatur ad pœnam censuratum, moneatur seridè idem Episcopus nomine huius S. Congregationis, vt infra terminum ab eadem præfigendum, vel cum effectu soluat, vel si quid habet iudicialiter opponendum, deducat coram Auditore Camera, vel coram Signatura Iustitiæ, reportando rescriptum suspensionum. Aliàs nouerit, se vti inobedientem, & contumacem ab hac sancta Sede habendum fore. Terminò elapso, si solutio non sequatur, destinetur Vicarius Apostolicus, & Oeconomus Mensæ Episcopali, qui non amoveatur donec fuerit integrè satisfactum, & sufficienter prouisum, etiam pro terminis futuris.

Quod si visitatio personalis sacrorum liminum imminet, non concedatur facultas visitandi per procuratorem, vt occasione ipsius accessus ad Urbem compelli possit ad solutionem.

Demum, durante adhuc contumacia, subiciatur pœnæ suspensionis, & Ecclesiastici interdicti, de licentia tamen expressa Sanctissimi D. N. Die 17. Augusti 1646.

Quo verò ad priuilegium fori Sanctissimus auditâ relatione Congregationis, die 18. Decembris 1576. declarauit, pensionarium censeri beneficiatum ad effectum gaudendi priuilegio fori Ecclesiastici, de quo Concilium loquitur. Primò, quia Cancellaria habet pensionarium pro beneficiato, vnde vult exprimi in Bullis pensiones, sicut beneficia. Secundo, quia Pius V. Bullâ suâ coëgit pensionarium ad dicendum Officium saltem Beatæ Mariæ Virginis. Vnde postea S. Congregatione consultâ, an Clericus primæ tonsuræ, qui in habitu incedit, habetque tanquam Clericus pensionem, sed non beneficium, nec Ecclesiæ iussu Episcopi deseruit, gaudeat priuilegio fori, censuit gaudere ad instar obtinentium beneficium, referente D. Fagnano in cap. ad audientiam, de rescript. n. 131. & seq.

Clericus pensionem habens gaudet, licet ex dispensatione Apostolica non incedat in habitu. S. Congr. Concilij 26. Iunij 1630.

Et si Religionem Militarem ingrediatur, ac profiteatur, non priuatur ipso facto neque pensionem, neque priuilegio fori, licet incedat ense accinctus, habituque militari

militari indutus. S. Congr. Concilij. 20. Augusti 1633.

Permutatio.

Si Episcopus permutet prædia suæ Ecclesiæ sub beneplacito Sedis Apostolicæ, nec postea illud expediat sub prætextu, quod cupit videre, an sit utilis permutatio, debet petere confirmationem, & quatenus peruenierit ad traditionem, etiam absolutionem. S. Congr. Episc. in Caiacensi, 20. Ianuarij 1612.

Episcopi non possunt inuicem permutare aliqua loca suæ Diocesis sine beneplacito Sedis Apostolicæ. S. Congr. Episc. 13. Nouembris 1612.

Pistor.

Pistor qui, ut dicitur, spiana frumentum Episcopi, si deliquerit, est puniendus ab eodem Episcopo. Die 16. Ianuarij 1635. in Vrbeuetana: lib. 2. decr. Paul. folio 215.

Pileolus: vide *Beretinum*.

Qui assistit in choro Missæ conuentali non potest portare pileolum per totum Canonem, in aliis diuinis officiis permitti non est prohibitum. S. Congr. Episc. 5. Nouembris 1603.

Porta.

Episcopus non potest facere portam in Vrbs manibus, si sit populo præiudicio, vel scandalo. S. Congr. Episc. in Motulensi, 1. Septembris 1605.

Porta, quæ ab Ecclesia itur in domum priuatam, debet muro obstrui. S. Congr. Episc. 15. Iunij 1646.

Porta Cathedralis versus ædes canonicales aperta esse debet pro seruitio Canoniorum, & commodo populi. S. Congregat. Episcoporum. 8. Nouembris 1588.

Porta, quæ à clausura respondet in Ecclesiam exteriori, claudi debet. S. Congr. Episc. 25. Aug. 1575. & 1. Decembris 1519.

Præuentio.

In tribunalibus communibus datur locus præuentioni, quando causa est merè laicalis, & laicus est reus. S. Congr. Episc. 12. Aprilis 1647.

Præuentio datur in causis mixti fori.

Vide *Mixta causa*.

Presbyter.

Pro debito ciuili non carceratur, nisi in casibus à iure permixtis; nec censuris, nisi in subsidium, cogitur. Quod si aderit Cameralis obligatio, ad Auditorem Camere recurrendum erit. S. Congr. Episc. 22. Augusti 1591.

Presbyteri officium procuratoris exercere nequeunt. Martinus V. constitutione 3. In *Apostolica*. Kal. Septembris 1418.

Presbyter delinquens in sua diocesi, si in alio loco reperiatur, ad suum Ordinarium remitti debet. S. Congr. Concilij, teste Seclles in *secl. cap. 2. n. 21*.

Prima Tonsura.

Prima Tonsura potest conferri illi, qui habet omnia

requisita in *cap. 4. sess. 23*. licet ob aliquod impedimentum non possit ascendere ad alios ordines, non obstante *cap. 11. eiusdem sess.* quia hoc loquitur de quatuor minoribus, illud verò de prima Tonsura tantum. S. Congr. Concilij, teste eodem Seclles *cap. 2. num. 19*.

Primam tonsuram potest Episcopus conferre ei, qui legere, & scribere, hoc est characterem formare sciat. S. Congr. Episc. 13. Octobris 1593.

Vrbanus VIII. Bulla 33. §. 4. ita statuit. *Italys verò, se quos in posterum clericali charactere insigniri, vel ad minores Ordines promoueri ab alieno Episcopo cum falsis dimissionibus contigerit, etiam si qualitatibus per Concilij Tridentini decretum, cap. 16. sess. 23. requisitis præditi sint; nihilominus, sequentia tamen prius desuper Iudicis Ecclesiastici declaratione, fori privilegio minime gaudere, sed seculari iurisdictioni, et antea, plenè in omnibus subiacere, & subiectos esse respectuè volumus.*

Privilegium.

Privilegium canonis *Si quis suadente*, in nihilo immutauit Concilium Tridentinum *sess. 23. cap. 6. de reform.* Unde quicquid Clericus, etiam non habens beneficium Ecclesiasticum, nec Habitum, & Tonsuram deferens, eo gaudet privilegio. S. Congr. Concilij, teste Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. §. 5. n. 7*.

Privilegia liberandi homicidas Confraternitatibus concessa reuocauit Pius IV. constitutione 29. incipiente: *Cum ad solitam*, 19. Kal. Ianuarij 1564.

Privilegia omnia Regularium, quod non teneantur seruare interdicta in aliquibus diebus tantum, ac etiam in festis suorum Ordinum, si ante Concilium concessa fuerint, utique reuocata censentur. S. Congregat. Concilij, teste Garc. *de benef. p. 5. cap. 8. num. 87*.

Prinatio privilegij.

Ad priuationem privilegij tria requiruntur, nempe concludens, & plena probatio quoad trinas gradationes. Die 7. Nouembris 1631. in Laudensi: lib. 4. decr. Paul. fol. 163.

Protonotarius.

Protonotarius si in habitu, & tonsura incedat, gaudet privilegio fori. Die 22. Martij 1632. in Toletana, in *regeſto*.

Protonotarius Apostolicus gaudet privilegio fori. Die 17. Decembris 1636. in Florentina, *ibidem fol. 68*.

Protonotarij sunt Ordinario subiecti. S. Congr. Episc. 8. Iunij 1646.

Protonotarius Apostolicus ex privilegio in ciuilibus est exemptus à iurisdictione Ordinarij quoad causas excedentes summam 25. ducatorum, ex Bulla 8. Leonis X. quia Concilium non derogauit privilegijs Protonotariorum, nisi in causis criminalibus. S. Congr. Concilij in Papiensi, 14. Decembris 1630.

Protonotarius in habitu Clericali incedens, tam in ciuilibus, quam in criminalibus causis, fori privilegio gaudet, quamvis non sit adscriptus seruitio alicuius Ecclesiæ. S. Congr. Concilij in Toletana, 17. Martij 1632.

Protonotarij honorarij gaudent privilegio fori, & clericali, etiam si Ecclesiæ non inferuiant. S. Congr. Concilij, 9. Iulij 1626.

Protonotarij etiam non participantes fori privilegio gaudent, si in habitu clericali incedant, etiam si Ecclesiæ

clesiæ non inferuiant. S. Congregat. Concilij, 9. Iulij 1626. secus si omnino incedant vt laici, maxime si vxorem ducant. S. Congr. Episc. 15. Iunij 1629.

Cœlibes verò ex constitutione Leonis X. quæ incipit *Regimini*, §. 4. cui per Concilium non fuit quoad hoc derogatum, gaudent priuilegio, & immunitate Clericali, licet non sint in sacris, nec beneficium habeant, nec alicuius Ecclesiæ seruitio sint deputati, nec re ipsa inferuiant, non secus ac si essent Clerici beneficiati, vel in sacris Ordinibus constituti. S. Congr. Concilij 11. Iulij 1626.

Processus.

In fabricatione processus contra Ecclesiasticum non permittitur assistentia coniudicis ex parte Principis secularis, nisi cum dispensatione Summi Pontificis, quæ non potest transire in exemplum. Die 20. Iunij 1638. in Taurinensi, lib. 1. decr. Paul. fol. 96.

Processus Curie Ecclesiasticæ non sunt consignandi Iudici laico. Die 18. Februarij 1631. in Terracineni: lib. 1. decr. Paul. fol. 97.

In concernentibus delicta confugientium nulla ratio habeatur processus Curie laicalis. Die 18. Martij 1631. in Salernitana, ibidem folio 100. à tergo.

Iudex laicus nulliter conficit processum contra Clericum, & incurrit in excommunicationem. Die 9. Nouembris 1630. Gallopolitana: lib. 2. decr. Paul. fol. 142. Vrbitanensis, die 27. Augusti 1641. lib. 3. decr. Paul. fol. 156.

Processus factus à Potestate Terræ Filaniani contra Clericum annullatur, & conuenitur, die 27. Aprilis 1638. in Nepefina: lib. 3. decret. Paul. folio 60.

Sanctissimus concedit facultatem Episcopo Fulginatensi communicandi processus vtriusque Curie absque incurfu irregularitatis. Die 5. Ianuarij 1631. in Fulginatensi: lib. 2. decr. Paul. fol. 94.

Aliquando præstatur fides processui laicorum ante confugium fabricatum, sed non sufficit. Die 18. Decembris 1629. in Castrimaris: lib. 2. decr. Paul. fol. 20.

Curia Ecclesiastica facit repetitionem testium in Curia laicali examinatorum super captura facta in loco Immuni. Die 14. Octobris 1630. in Neapolitana: lib. 2. decr. Paul. fol. 61. à tergo.

Processus inquisitorum hæreticæ prauitatis absque alia reuisione Magistratus secularis exequi debent. Innocentius VIII. const. 20.

Quando committitur compilatio, vel expeditio processus, intelligitur non solum de informatio, sed etiam de defensio. S. Congr. Episc. in Assiseni, 22. Decembris 1617.

Episcopus absque irregularitatis metu potest officialibus laicis ostendere processum criminalem sue Curie, non tamen ipsum processum, vel eius copiam tradere pro iudiciis contra complices. S. Congregat. Episc. in Andriensi, 2. Maij 1594. & in Laudensi, 16. Ianuarij 1601. Multò minus Regulares. Eadem Sacr. Congr. 28. Augusti 1612. Nisi ex gratia speciali Sanctissimi. Eadem. S. Congr. 12. Nouembris 1620.

Dum ordinatur transmissio processus ad instantiam partis, intelligitur, solutâ Actuatio competenti

mercede. Sacr. Congregat. Episc. 4. Octobris 1580. Et quando pars instans non potest soluere mercedem copiarum totius processus, ordinatur transmissio folius summarij. Eadem Sacr. Congregat. 7. Decembris 1618. Vel processus originalis. Eadem Sacr. Congregat. 9. Aprilis 1627. Vel datur commoditas describendi. Eadem S. Congregat. 7. Maij 1625. Vel dari iubetur in forma pauperum, vel etiam gratis, si sit egestas nimia. Eadem S. Congregat. 7. Aprilis 1623.

Quando petitur copia processus ad videndum ad quod Tribunal causæ cognitio spectat, non soluit tunc reus mercedem, sed in fine, cui ex Tribunalibus fuit adiudicata causa. Eadem S. Congregat. 17. Martij 1627.

Processus appellatione in cap. 6. sess. 25. de reform. intelligitur prima citatio. S. Congr. Concilij, teste Armendariz de Visitat. n. 61.

Processus in causa visitationis personarum Cathedralis Ecclesiæ coram Notario per Episcopum assumendo est fabricandus. S. Congregat. Concilij, teste eodem Armendariz. eod. verb. num. 61.

Promotor.

Promotor Fiscalis Curie Episcopalis gaudet priuilegio fori, & potest deferre arma. Die 3. Augusti 1666. in Hipporegiensi: lib. decr. Arzouiti, fol. 6.

Prædicantes dogmata, vel miracula falsa.

Ex Bulla Leonis X. 21. quæ incipit: *Superna Maiestatis*, & ex Concilio Later. sess. 11. lata est excommunicatio, & priuatio officij concionandi, ipso facto incurrenda contra Concionatores verbi Dei, si aduersus præcepta in illa statuta venire ausi fuerint.

Proditor, & Proditorium homicidium.

Committentes homicidium proditorium non gaudent immunitate Ecclesiæ. Gregorius XIV.

Dicitur autem proditor, qui aliquem, cui se tanquam socium, & amicum adiunxerat in via, nullâ rixæ causâ interueniente occidit, seu qui dolose sub amicitie colore seducit aliquem, vt occidat. S. Congr. Episc. in Rhegiensi, 12. Octobris 1602. & in Boianensi, 6. Aprilis 1622.

Et generaliter homicidium commissum sine præcedentibus inimicitijs dicitur proditorium, & non gaudet immunitate. Eadem S. Congr. locis citatis, & in Consentina, 8. Aprilis 1603.

Dicuntur autem præcessisse inimicitie, quando constat inter homicidam, & occisum aliquot antè diebus fuisse secutam rixam. Eadem S. Congr. 16. Aprilis 1611.

Etiamsi non occidat ferro, sed veneno, vel quolibet alio modo, dicitur proditor. S. Congr. Concilij 7. Decembris 1632.

Non est proditor qui occidit inimicum, etiam per insidias, & à tergo. S. Congr. Episc. in Boianensi, 6. Aprilis 1612. & ita declarasse Clementem VIII. testis est Giurba conf. 100. n. 9.

Proditor Principis, vel patriæ incurrit pœnas læsæ Maiestatis. Quod est intelligendum, vt procedat, si sit proditio contra Principem supremum, seu

H Rempubli

Rempubliam habentem Imperium supremum; alias enim esset crimen proditoris, vel seditionis, non autem crimen læsæ Maiestatis.

Profectus.

Personæ particulares non possunt habere prospectus in Ecclesiam, S. Congregat. Episcoporum. 15. Iulij 1635.

Nullo modo debet esse in Monasteria Monialium. Eadem S. Congr. 28. Februarij 1605.

Neque à fenestris Campanilis alicuius Ecclesiæ vicinæ. Eadem S. Congr. 16. Aprilis 1605.

Ideoque pleno muro debent obstrui. Eadem S. Congreg. 31. Iulij 1612.

Et quæ huiusmodi essent in Monasterio monialium, per quæ videre possent, & videri. Eadem S. Congreg. 28. Nouembris 1636.

Nec quis permitti debet ædificium attollere, si per id prospectum in Monasterium sit habiturus. Eadem S. Congregat. 15. Maij 1612. & 18. Februarij 1617.

Et ad idem parietes attollere iubetur, ac fenestras claudere. Eadem S. Congr. 11. Aprilis 1645.

Et demoliendæ sunt mansiones fabricatæ in viculo intermedio, & claudendum ambulacrum, quod à recto monasterij imminet prædominans. Eadem S. Congreg. 11. Iulij 1653.

Non obstante qualibet appellatione, vel recursu. Eadem S. Congr. 8. Augusti 1653.

Prohiberi debet monialibus sub grauibus pœnis, vsus ocularium longiorum. S. Congreg. Episcoporum. 1. Octobris 1627.

Protektor.

Non potest dare vocem exclusis à Constitutionibus. S. Congr. Episc. 6. Octobris 1645.

Vel absoluerè, relaxare, aut dispensare in pœnis incurtis à Religiosis, eo quod alienauerunt, vel Romanam venerunt sine licentia, Clemens VIII. & decreta S. Congr. Concilij.

Q

Questor, & quæstuario.

Licentia quæstuandi concedi non potest à Principibus, vel Magistratibus secularibus, sed obtinenda est à Papa, vel ab Episcopo. S. Congregat. Concilij, 9. Ianuarij 1582. & 22. Februarij 1620.

Pro licentia quæstuandi danda locis piis iuxta solitum exigi solum possunt baiocchi quinque ad mercedem Notarij. S. Congregat. Episcoporum. 14. Aprilis 1615.

Regulares tamen Mendicantes tali licentia non egent, sed in locis ubi non habent Conuentum, tenentur ostendere licentias suorum Superiorum. S. Congregat. Episcoporum. 15. Februarij 1577. & 17. Nouembris 1620. & 5. Octobris 1646. & 21. Maij 1649.

Non debet Ordinarius permittere quæstuariis, vt im-

primant eorum licentias. Eadem S. Congr. 4. Septembris 1602.

Nec eos facillè admittere, licet deferant licentias impressas. Eadem S. Congr. 27. Nouembris 1601. & 9. Ianuarij 1602.

Quæstuarij carcerari debent, & ad Iudicis originem transmitti, vt ibi puniantur, ubi fuerunt eis iniuncta præcepta, & ubi frequentius est id genus maleficij. Eadem S. Congr. 7. Iulij 1605.

Vbi tribus, vel quatuor funium ictibus publicè inflictis, mittantur in exilium à Cinitate, & Diœcesi per quinquennium, sub pœna tritemium ad decennium in casu fractionis exilij, vel nouæ quæstuationis. Eadem S. Congreg. 18. Decembris 1600. & 5. Februarij 1602.

Maximè si publicauerint falsas Indulgentias. Eadem S. Congr. 5. Martij 1602.

Elemosynæ repertæ penes quæstuarios, si dari non possint eidem loco, cuius contemplatione fuerunt factæ, distribuendæ sunt Monasterijs monialium, quæ magis egent. S. Congregatio Episcoporum sub 20. Augusti 1596. & 3. Iulij 1597. & 13. Iulij 1605.

R

Raptor.

Raptor virginis gaudet immunitate Ecclesiastica. Die 9. Octobris 1628. in Theatina: lib. 1. decr. Paul. fol. 108.

Recognitio corporis delicti.

Episcopus non potest dare licentiam Gubernatori faciendi recognitionem corporis delicti in loco immuni. Die 21. Ianuarij 1659. in Anagnina: lib. decr. Roccy, fol. 146.

Aliquando cum facultate sanctissimi Episcopus potest communicare recognitionem corporis delicti Curia laicali. Die 16. Iulij 1658. in Fulginatensi: lib. decr. Roccy, fol. 103. à tergo.

Non permittitur extractio bonorum à loco immuni ad cognoscendum corpus delicti. Die 7. Octobris 1634. in Vrbeuetana: lib. 1. decr. Paul. fol. 94.

Reconciliatio.

Reconciliatio Ecclesiæ pollutæ, quæ prius consecrata non erat, aliquando conceditur Vicario Episcopi, seu alteri personæ in dignitate constitutæ. Pro Ecclesiis verò, quæ antea fuerant consecratæ, minimè concedendam censuit S. Rituum Congregatio 9. Maij 1609.

Reconciliatio Ecclesiæ consecratæ, & cæmeterij non committenda alteri, quàm Episcopo. S. Rituum Congr. 9. Februarij 1608.

Recursus.

Molestare, seu vexare recurrentes ad S. Congregationem, est directè contra §. 12. Bullæ Cœnæ. S. Congreg. Episc. 9. Septembris 1594.

Multò magis si quis contra eos, licet Curatos, processum